

27.sept.1993

Lgp.Tiina Ruubel!

Olen jõudnud nüüd hilinemisega nii kaugemale, et vastata Teie 30.augusti kirjale. See tänu, mis ma Teile viimases kirjas avaldasin Teie lahke vastutuleku ja abi eest meie USA-s töötavate eesti koolide tutvustamiseks Eestis ei olnud mitte mõeldud komplimendina, vaid tõsise tänuna, sest Teie abi, vastutulekja suur huvi meie töö üle siin on seda väärt. Minu ja meie koolitegelaste lugupidamine kuulub Teile, armas Tiina Ruubel!

Tahan Teile mainida ühest väga aktiivsest Eesti Koolide Keskuse liikmest. See on Lilian Esop, kes palju oma tööjõuga ja nõuga on eesti koolidele andnud. Ta on pärit Virumaalt, Haljala ümbrusest. Ta sünninimi oli Stein, muudetud eestipäraseks - Raudkivi, abiellumisga sai - Esop. Tema on suur eesti raamatusõber, kellele eesti raamat on kirjanduslaual "magustoiduks". Lilian Esop on aastaid noorte suvelaagrites, eesti päevadel ja teistel suurematel eestlaste kokkutulekutel korraldanud raamatute (eesti kirjanudse) näitusi, kuhu ta on kohale sõitnud suur raamatute koormaga. Need on tähelepanu leidnud ja teinud tubli töö. Ka tal endal on väga täielik eesti-keelne raamatukogu, vist kõik, mis ilmunud peale meie põgenemist Valis-Eestis. Ühesonaga - tubli eesti naine!

Soovite veel andmied minu kohta? Ega ma hästi ei soovi, et minust pikalt kirjutada, sest ma väike inimene ei ole seda väärt ega ära teeninud. Õigemini, mul pole kõike seda teatada, mis soovite. Nii ma ei tea oma isa ega ema sünniaega. Tean aga seda, et isa oli 47 aastat vana, kui ta suri 1918.a. ja ema suri Saksa okupatsiooni ajal, olles 56 a. Ema oli isat väga palju noorem. Algkooli astusin 1916.a. Kunda 6-e klassilisse algkooli. 6-kl. muutus hiljem. Esialgul oli ~~ta veel~~ nn. ministeeriumikool. Rakvere Õpetajate Seminari astusin 1922.a. ja lõpetasin 1928.a. ja peale seda asusin õpetajaks Nõmme linna Hiiu algkooli, kus enne põgenemist Saksamaale olin juhataja. Mu abikaasa oli Eestis Tallinna linna Keskraamatukogu ametnik. Meil abielust on kaks tütart. Nendest noorem tütar oli USA-s õpetaja. Kahjuks ta suri 6a. tagasi peaaju vähki. Vanem tütar töötab õena haiglas. Need on mõned andmed mu perekonna kohta. Isa töötas Kunda tsemendivabrikus ja ema oli kodune. Mul oli ka üks vend. See aga kadus, kas 1918. või 1919.a. Vabadussoja keerises Venemaal. Ta oli minust vanem. Need andmed pidage endale. Ma ei soovi nende avaldamist. See on ainult Teile teadmiseks.

Soovite ka mu vanemate nimesid. Isa sünninimi oli Jakob Embach, pärit Porkunist, Virumaalt. Ema sünninimi oli Miina Katko, pärit Kurekülalt, Kunda lähedalt. Ta oli talutütar.

Enn Kõiva on elukutselt õpetaja, töötab siin minu elukoha lähedal keskkooli õpetajana. Tema venamd asusid Eestis Viljandimaal, kus ta isa oli talupidaja. Neid on 3 venda siin, nendest Enn kõige noorem. Üks vend, kõige vanem, jäi neil põgenemisel Eestisse maha. See elab seal edasi.

Seekord jätkub. Parimate soovidega tervitades... *Gaston D. Randvere*
Andustaga parandustele ja sõdimisele! Sõrmel täite!